

Tórbjørn Jacobsen 60 ár

Í dag, mikudagin 7. október, fer Tórbjørn Jacobsen á Langanesi á Glyvrum um 60 ára mótið. Hann er fyrrverandi løgtingsmaður, landsstýrismaður og fólkatingsmaður. Nú er hann havnarmeisteri, og á nýggjárinum verður hann borgarstjóri í Runavíkar kommunu, har hann hevur verið býráðslimur síðani 2013.

Tórbjørn er uppvaksin í Syðrugøtu – millum áirnar sum hann plagar at taka til – og á Glyvrum. Hann kennir seg bæði sum glyvramann og syðrugøtumann, og tað er merkisvert, at komandi borgarstjórin í Runavíkar kommunu er iðin viðhaldsmaður hjá Víkingi.

Foreldrini eru Arnbjörg og Joen Jacob F. Jacobsen á Glyvrum. Hon er úr Syðrugøtu – dóttir Suffiu og Joen Elias Gregersen – og hann er av Glyvrum – sonur Suffiu og Napoleon Jacobsen á Glyvrum. Tórbjørn er elstur av fyra systkjum. Hini eru Valgerð í Klaksvík, Brandur í Gøtu og Birna, sum býr í høvuðsstaðnum.

Uppvøksturin var í sjómannaheimi og í umhvørvi, sum var eyðkent av reiðaravirksemi og handilsskapi og tí, sum hongur uppií. Pápin var í langfarasigling, og abbin, Glyvra Poli, setti við sínum virksemi og verumáta dām á umhvørvið á Glyvrum og á abbasonin.

Mynstringarnar í danska handilsflotanum vóru langar. Tí kom tað ofta fyri, at konur og børn vóru við umborð. Soleiðis var tað eisini hjá Arnbjörg og Joen Jacobsen, og hetta var orsøkin til, at Tórbjørn tíðliga ferðaðist á heimshøvunum og kring mest sum allan knøttin.

Tvey tey fyrstu skúlaárin vóru við Gøtugjógv, so á Glyvrum og 1972-1975 gekk Tórbjørn í Hoydølum, har hann lærði at kenna og gjørdist kendur við javnaldrar kring alt landið. Í 1975 fór 60 ára føðingardagsbarnið til sjós, og hann var sjómaður í næstan eina fjórðingsøld. Hann rakk trý ára

siglingstíðina sum dekkari umborð á Norðvíkingi, sum abbin og pápin áttu saman við øðrum, og sum pápin førði. Eitt stutt skifti, áðrenn hann eftir ársskiftið í 1979 fór upp á skúla, var hann fiskimaður – nakrar snellutúrar við Vørðukletti í Leirvík, sum Ólavur Olsen førði, og síðani við Kjølbro trolaranum Sjúrðarbergi, sum Bjørn Justinussen, sáli, á Glyvrum førði.

Tá ið Tórbjørn undan jólum í 1981 var liðugur við skúlagongdina, fór hann av sjómansskúlanum við besta próvnum í tí flokkinum. Árin á sjónum vóru í familjufyrirøkuni. Um sumrarnar var rutan norður við vesturstrondini á Grønlandi. Tað valdaðist ísviðurskiftini, men sum oftast eydnaðist tað eina ella tvær ferðir at røkka norður til Thule og smáu bygdirnar har á leið. Vetrarsiglingin var fyri tað mesta millum Grønland og Danmark, og so varð kósin viðhvørt sett suðureftir, eitt nú í frukt-sigling millum marokkansku býrnar Casablanca og Agadir og europeiska meginlandið – serliga Frakland. Úr Florida og umvegis Durban og norður til Saudi Arabia og haðani aftur inn á eurlopeiska meginlandið.

Teir munnu vera fáir, sum seinastu nógvu árin hava havt so stórt innlit í sigling við farmaskipi í

Grønlandi, sum Tórbjørn hevur havt tað. Tørnini á brúnni vóru long, og tað var ikki tespuligt at liggja og brótast í ísinum. Serliga minnisrík var ferðin í 1982, tá ið Tórbjørn 4. juni og í himmalsins ódnarveðri kendi seg noyddan at seta Norðvíking á land norðanfyri Borgshavn. Orsaka av ísi var skipið farið at leka. Hvussu tað gekk fyri seg, tá ið teir sjálvir fingi skipið tætt aftur, er væl greitt frá í 14. bindi av Siglingarsøguni. Har hevur Tórbjørn eisini meistarliga lýst eftirspælið. Tað endaði við handtøku og rættarsókn í Nuuk, áðrenn myndugleikin gjørdi av, at danska sjóverjan og serliga danska lögregluvaldið, hevði leikað ov nógv í. Talan var um storm í vatnglasi, sum endaði við lítlari bót heldur enn við frádøming av pappirunum, sum ákærvaldið hevði kravt.

Tórbjørn hevur altíð verið politiskt áhugaður. Blaðungur var hann upptikin av frælsishetjum kring knøttin, sum ofraðu seg fyri tjóðarfrælsið, og hann er framvegis upptikin av teimum. Tíðliga í tíðini varð hann organiseraður í Tjóðveldisflokkinum, og undan löttingsvalinum í 1984 varð heitt á hann um at stilla upp. Ta ferðina endaði hann aftanfyri Signar á Brúnni og Petur Reinert, sála, sum hann helt ógvuliga nógv av.

Tórbjørn er sum tikin úr leikum sum greinskrivari og røðari. Ferðirnar kring knøttin hava brent nógvur upplivingar í sinnið, og frivaktirnar bóru høvi við sær at lesa eina rúgvu. Tórbjørn hevur ikki bara lisið. Hann arbeidir við bókum, tíðarritum og greinum. Tað hoyrist og sæst, tá ið hann tosar og skrivar, at har er nógv at oysa av. Tað osar av einum forvitnum lyndi.

Eftir lögtingsvalið í 1998 varð Tórbjørn tingmaður fyri Signar á Brúnni, sum var landsstýrismaður í mentamálum. Seinni býttu teir um, og frá 2002 og fram til lögtingsvalið 2011 var Tórbjørn lögtingsmaður. Hálvt triðja ár var

hann fólkatingsmaður – ikki sørt líkur Johan Nielsen, sála, tá ið hann røddi. Í stutta skeiðnum hjá CHE samgonguni í 2008 var Tórbjørn fiskimálaráðharri. Hann orðaði tá uppskot til nýggjan fiskivinnupolitikk og viðfevndar broytingar. Sjei ár eru liðin síðani turbolenta tíðarskeiðið í fiskimálaráðnum. Hóast tað ikki fekst semja um broytingarnar og samgongan skrædnaði, so er orðaskiftið nógv litað av tí, sum tað fyri sjei árum síðani varð spælt út við.

Í starvinum sum havnarmeisteri í Runavík sá Tórbjørn stórar møguleikar, og fyri fyra árum síðani valdi hann at taka seg úr landspolitikki. Síðani hevur hann nýtt alla sína tíð til at vera havnarmeisteri og loðsur. Ferðslan inn og út av fjørðinum er fleirfaldað, og havnarmeisterin mundi eiga ein fingur við í spælinum, tá ið tað í august í fjør eydnaðist at fáa fyrsta oljuboriplattformin inn um Saltnesgrynnuna til umvælingar. Í starvinum á havnarlagnum hevur hann tikið ábyrgd fyri fleiri, sum tað annars ikki er pláss fyri á arbeidsmarknaðinum, og tað riggar fyrimyndarliga væl.

Á býráðsvalinum í 2012 rakk Tórbjørn næstflestar atkvøður í Runavíkar býráð. Hann varð valdur næstformaður og formaður í teknisku nevnd. Á nýggjárinum fer Magnus Rasmussen úr formansstarvinum, og tá verður Tórbjørn borgarstjóri. Hann hevur lagt stóra orku í at syrgja fyri fleiri iløgukrónum í havnarlagið, og hann hevur spent seg fyri at fáa svimjihøll bygda í Runavík.

Tað hevur verið sagt um abban, Glyvra Pola, at hann skuldi vera gløggur, karismatiskur, harður og treytaleysur tjóðskaparmaður, og at hann ikki ræddist fyri at siga sína meining líka mikið hvør, ið annars stóð fyri. Hjá teimum, sum hava fylgt politisku telvingini - bæði innanflokks í Tjóðveldinum og uttanflokks - er skjótt at staðfesta,

at havnarmeisterin og komandi borgarsjórin á Langanesi er ikki ólíkur abbanum! Hann man vera ein teirra, sum Óli Petersen oftast broderar yvir, og Tórbjørn kundi ikki droymt um at verið fornermaður. Heldur tekur hann eygleiðingarnar hjá Óla P sum herðaklapp og stóra list! Akkurát sum ein av størstu politisku fyrimyndunum, Finnbogi Ísakson, sáli, gjørdi tað.

Politikkurin fyllir framvegis nógv. At analytisku evnini eru góð, sást eitt nú í finu sjónvarpssendingunum Vikan og valið.

Tórbjørn er giftur Ann Ellefsen úr Havn. Í fyrra hjúnalagnum eigur hann fyra børn: Arnbjörg, sum býr á Skála, og Kristianu og tvíburarnar Jóan Jákup og Hjørdis. Tær báðar eru á flatlondum, og einkarsonurin gongur í fótasporunum hjá pápanum, abbanum, langabbanum og oldurabbanum. Hann er sjómaður og skipsførari.

Hóast hann arbeidir ógvuliga nógv, so røkir Tórbjørn mongu og fjølbroyttu áhugamálini og frítíðarítrivini. Sosialu sambondini eru nógv og spennu víða – innanlands og uttanlands og á sosiala stiganum. Tórbjørn syngur í kórinum í Glyvra kirkju, har hann eigur fastan sess, heldur røður og undirheldur, spælir sjónleik, ítróttinum fylgir hann væl við í, og fyri stuttum keypti hann deksbátin Høgna Jákup frá Eyðuni Joensen, sálarfrøðingi.

Leygarkvøldið helt Tórbjørn føðingardag í skótahusinum á Mýrunum í Runavík. Fyri seksti árum síðani stóð vøggan í Marstal, har pápin gekk upp á skúla. 60 ára føðingardagin er hann aftur á flatlondum, har hann hóskvøldið fer á konsert hjá Bob Dyllan, sum er ein av mongu sangarunum og tónleikarunum, ið hann heldur nógv av.

Hjartaliga til lukku og takk fyri gott vinarlag í mong ár.

Jóannes

Samgongan er snarað 180 stig

Helgi Abrahamsen

Fríggjakvøldið bar Útvarpið tey tíðindi, at landskassin fær bara umleið helvtina inn av pengunum, sum ætlanin var at fáa frá grunnum og partafeløgum í ár. Ein av grunnunum sum noktar at gjalda landskassanum part av vinninginum er Realurin.

Kristina Háfoss, landsstýrisvinna við figgjarmálum var tí endurgivin fyri at siga, at hon fer at

kalla Realin til ein fund, sum skal greina ósemjuna, og eisini segði hon, at tað er hennara vón, at landskassin fær pengarnar.

Landsstýriskvinnan kúvend Sigast má, at landsstýriskvinnan og eisini onnur í samgonguni hava gjørt eina løgna kúvending í hesum málinum.

Tá Jørgen Niclasen legði uppskotið fyri tingið, sum skuldi gera tað møguligt hjá landskassanum at fáa hesar pengarnar, tók táverandi minniluti í figgjarnevndini (Kristina Háfoss, Eyðgunn Samuelson

og Aksel V. Johannesen) ikki undir við uppskotinum. Tey vistu millum annað á, at hetta fór at gera tað figgjarliga tyngri fyri feløgini, sum annars skuldu vera eitt alternativ til privatu tænastrarnar frá bankunum. Eisini søgdu tey, at rokningin fór at enda hjá teimum sum fingi figging frá millum øðrum Realinum.

Sama skilið í tingsalinum

Tá uppskotið fekk fyrstu viðgerð í lögtinginum, segði Bjørt Samuelson, framsøgukvinna fyri Tjóðveldi, at hon dugdi slett ikki at siggja, at

uppskotið var skilagott, og Rigmor Dam kallaði tað "make up store" hjá landsstýrinum, har endamálið var at sminka figgjarlógina. Sjálf hevði Kristina Háfoss hug at flenna at uppskotinum, tí hon helt at tað í veruleikanum gekk ímóti endamálinum.

Henrik Old tók eisini orðið. Hann segði, at hann sá fyri sær eina mynd av Jørgeni Niclasen, landsstýrismanni, sum í myrkri koyrði runt í einum Ferari rasarabili – konto av konto, grunn av grunni, fyri at ræna tað sum var at finna har.

Skulu nú hava pengarnar

Tað er løgið, at nú hesi somu fólkini eru í samgongu, og flestu teirra hava fingið ein fjálgan landsstýrissess, nú er alt um "make up store", Ferrari rasarabilar og aðrar trupuleikar við uppskotinum gloymt. Sjálvt landsstýriskvinnan, sum flenti eftir uppskotinum, fer at kalla Realin inn til fundar, tí hon vónar at landskassin fær pengarnar.

– Ja rætt hevur orðdatakið: Ofta etur hundur tað, hann havnar.